

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 2. Quænam requiruntur ad valorem Voti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

CAPUT III.

De Voto.

Q. 1. *Quid est Votum?*

Resp. Est promissio deliberatè facta Deo de bono meliori, & possibili. Dixi, *Deo facta*; nam Votum est actus Patriæ, soli Deo debitus in testificationem supremæ excellentiæ Illius, ut Authoris honorum omnium, vel in signum gratitudinis debiti primo, ac supremo Benefactori. S Thom. 2. 2. q. 88. a. 5. ad 3. ubi ait, quod Votum factum Sanctis sic intelligendum sit, *ut ipsa promissio facta Sanctis vel Prelatis, cadat sub voto materialiter, in quantum scilicet homo vovet Deo, se impleturum, quod Sanctis, vel Prelatis promittit.* Quare promissio facta Sanctis est solum materia voti, & ut sit propriè Votum, debet ei adungi tacitè, vel expressè alia promissio, qua promittimus Deo, nos id facturos, quod promittimus Sanctis: aliàs promissio pertineret solum ad Duliam.

Q. 2. *Quanam requiruntur ad volentem Voti?*

Resp. Ex communi sequentia. 1. Volitio se obligandi; nam nemo sponte suscipit

pit obligationem sine voluntate se obligandi. Neque enim ad Votum sufficit propositum quantumvis firmum, ex cap. 3. *De voto*, ubi dicitur, in metu mortis proponens animo, quod religionis habitum esset aliquando suscepturus, si plus non est in voto processum, transgressorem judicari non posse, si non impleat, quod dixit. Nam propositum est simplex voluntas faciendi, vel omittendi aliquid: promissio vero superaddit voluntatem se obligandi alteri. At ex eo, quod voluntas proponat aliquid, non hoc ipso vult se obligare, & obligatur. Sufficit autem intentio virtualis, & implicita se obligandi, ut cum quis sciens votum obligare, deliberatè vovet, licet de hac obligatione actu non cogitet: vel ignorans voti naturam, vult tamen votum facere, prout in se est, aut solitum est fieri, seu facere, quod alii faciunt, dum vovent; nam tunc virtualiter, & implicitè se obligare vult, Idem dic de eo, qui recipit Ordinem sacrum, ignorans illi annexum esse votum castitatis; nam qui vult statum aliquem, vult virtualiter, & implicitè onera, illi statui annexa. Neque requiritur, ut dicatur expressè: *promitto: Voveo; me obligo, &c.* Sed satis est, quod hoc dicatur æquivalenter, & implicitè, etiam interiùs. Ut si dicas cum intentione te obligandi, *Domine redde miki sanitatem, & vivam castè: vel se convalescere,*

Mm 2

dabo

dabo talem elemosynam. Econtra Verbum promitto, nisi adsit intentio vovendi, significat simplex propositum, ut patet in actu Contritionis, quo aliqui promittunt fugam peccati, nec tamen vovent.

2. Advertentia, & deliberatio, qualis sufficit ad culpam mortalem directe voluntariam: quia votum est actus simpliciter humanus, in se liber, tanquam in hominis arbitrio de se relictus, ex Cap. 6. *de Voto*, ubi dicitur, quod *universis liberum sit arbitrium in vovendo.* Deinde nemo censetur sibi obligationem ex genere suo gravem imponere, nisi plenè advertat, quid agat. Quare si quis ex subito animi motu, linguâ mentem præveniente, dicat: *Voveo*, non obligatur.

Talis autem deliberatio sufficit ad votum; nam deliberatio, quæ sufficit ad ligandum se reatu æternæ damnationis, sufficit etiam ad se ligandum Deo vinculo promissionis.

Item valet votum temerè, & imprudenter, imò & illicitè, putà cum inani gloria factum, modò finis malus non redundet in ipsam materiam. Nam ad valorem voti sufficit, ut sit de re meliori, & possibili: & fiat cum sufficienti cognitione, ac libertate. Hinc patet omnes, & solos rationis usu præditos, & sufficientis deliberationis capaces posse vovere in materia sibi licita, ex e. 2. *De Voto.*

3. Re-

3. Requiritur, ut promissio sit voluntaria. Nam votum est actus moralis ac liber, quo Deus colitur. Quare nullum est votum factum ex errore circa rei promissæ substantiam; cum talis error impediat, ne objectum sit cognitum, ac proinde, ne sit volitum. Idem dic de voto simplici, facto ex errore circa causam finalem; quia censetur factum sub tacita conditione: si causa finalis subsistat, & quia sublatio motivò volendi, non est volitio. Hinc si voveris jejunium pro salute Patris, quem falsò putabas ægrotare, non valet votum. Ac valet votum, si error sit dantaxat circa aliquam circumstantiam non mutantem notabiliter rem promissam, ut si voveris castitatem, falsò putans esse servatu facilem: vel circa causam solùm impulsivam, ut si voveris dare eleemosynam Petro pauperi præ aliis, quia falsò putas esse pium; nam talis error non impedit consensum absolutum circa substantialia. Votum verò solemne non irritatur per errorem, vel dolum circa motivum extrinsecum: tum quia per illum non irritatur matrimonium carnale, ergo nec spirituale cum Christo: Tum quia qui statum aliquem assumit, censetur velle absolutè illum assumere, etiamsi intercedat error vel dolus, qui non sit circa substantialia.

Item juxta communem metus gravis injustè incussus ad extorquendum votum,

Mm 3

tum,

tum, irritat quodvis votum, vel jure naturali; eò quòd Deus non acceptet vota injuriosè extorta, cùm nemo probus promissionem sibi tali modo factam acceptaret, & ne det occasionem injustæ coactioni: vel saltem jure Canonico ex Cap. 1. *De iis, quæ vi, &c.* Nam licèt ibi agatur solum de Susceptione, & Professione Religionis, tamen sic receptum est, ut etiam extendatur ad votum simplex, ita ut saltem usu & consuetudine vota quælibet ex metu gravi facta, irrita sint. Sed quia hoc non est omnino certum de votis simplicibus; nam Suarez & alii dissentiunt: ideo in praxi tutior pars est, vel votum servare, vel petere dispensationem. Porro certum est valere votum etiam solemne, factum ex metu sponte suscepto, ut naufragii, mortis, pœnæ æternæ, &c. cap. 17. *de Regulari*: vel ex metu justè incusso; quia tunc votum est simpliciter voluntarium, & nulla intervenit injuria. Valet etiam quodvis votum ex metu levi, etsi injustè incusso; quia non irritatur ab Ecclesia, & est sufficienter voluntarium: sibi que vovens imputare debet, quòd tali metui cesserit.

4. Ut sit de meliori bono, id est de eo, quod omnibus spectatis ad salutem utilius, & Deo gratius est, quàm oppositum: quia votum debet esse gratum Deo, cùm sit actus, quo colitur: & promissio seu pollicitatio, alteri oblata, non parit obligationem,

nem, nisi ab eo acceptetur: at non potest Deo placere nec ab eo acceptari voluntas se obligandi ad relinquendum id, quod melius est, & ipsi gratius. Imò hoc est illicitum, & contra reverentiam Deo debitam, quia offertur ei aliquid, quod ei placere nequit: quod est illi quodammodo illudere, nisi ignorantia excuset.

Hinc invalidum est votum 1. De Matrimonio contrahendo, quia melior est Cælibatus. Si tamen Matrimonium judicaretur remedium voventi necessarium ad vitandam incontinentiam, juxta multos valeret votum, quia melius est nubere, quam uri. 1. Cor. 7. Idem dicunt, si quis voveret pauperulam vel perditam uxorem ducere. 2. De re illicita, quæ promissio est mortalis contra Religionem, ob gravem irreverentiam contra Deum; nam promittere Deo rem ipsi ingrati, est ei minari, Idque juxta Suarez Lessium, Reginal, etiam si res illa sit solum venialiter mala, & ut talis cognoscatur à vovente; quia est factum attribuere Deo approbationem peccati saltem venialis, & innuere, Deo placere peccatum, eoque coli: quod est graviter injuriosum Deo, & directè repugnat ejus summæ sanctitati, ac bonitati. 3. De re optima, sed ad obtinendam rem malam, vel ad gratias agendas pro re mala obtenta, v. g. vindicta, non autem præcisè pro bono effectu secuto ex peccato. Nam Deus

non acceptat aliquid, ut sit auctor peccati, & illud promoveat, vel in gratiarum actionem pro eo, quasi fuerit auctor peccati; nam esse authorem peccati, etsi venialis, repugnat bonitati, ac sanctitati divinæ. Valet tamen votum de actione bona sub conditione turpi adjecta in ejus odium, ut de eleemosyna danda, si peccaveris; quia quod directè promittitur, est bonum melius, & ordinatur ad actum bonum, nempe in odium, & vindictam peccati, si committatur.

4. De re, quæ omnibus spectatis est indifferens: nam nil confert ad cultum Dei, nec ei placet. Imò tale votum est cultus vanus, ac superfluus, ideòque peccatum saltem veniale. Ut autem res indifferens fiat honesta, debet non solum referri ad finem honestum, sed etiam ex se, vel ex circumstantiis esse apta ad finem illum consequendum. Cùm relatio extrinseca rem non immutet. Igitur superstitiosum & nullum est votum non edendi capita animalium in honorem S. Joannis Baptistæ, vel carnes assas in honorem S. Laurentii. Porro executio voti illiciti continet eandem malitiam, quam ejus emissio; quia executio ex obligatione voti, est voti facti approbatio.

5. Ut sit de bono possibili; nam inepta, & illusoria esset promissio rei, quæ præstari non posset: & nemo obligari potest ad impossibile. Hinc irritum est votum nunquam

quam peccandi venialiter, etiam cum deliberatione imperfecta. Nam hoc ita impossibile est in hac vita cum auxiliis ordinariis, ut nunquam vitentur omnia peccata venialia sine speciali privilegio, ex Trid. Sess. 6. can. 23. Votum autem requirit ut, quod promittitur, prævideatur esse faciendum, & fieri posse moraliter. Docent tamen, valere votum nunquam peccandi ex proposito, & perfecta deliberatione; quia hoc est possibile cum divina gratia absque privilegio: & tale votum à viris sanctis, & doctis quandoque factum legimus.

6. Ut vovens non sit jure positivo inhabilis ad vovendum.

Not. Laudabiliter posse voveri Deo aliquid, ad quod jam obligamur, & per tale votum novum vinculum induci est omnino certum, inquit Lessius, tum ex perpetuo usu Ecclesiæ, ubi vovetur non solum abstinencia à nuptiis, sed etiam abstinencia ab omni voluptate illicita extra matrimonium, quæ omnibus est præcepta. Tum quia opera præcepta sunt Deo gratissima: ergo possunt illi promitti, & hæc promissio novam obligationem affert; nam debitor potest se pluribus nominibus ad idem obstringere, sicut creditor pluribus titulis potest idem exigere à debitore: sed violatio talis voti duplicem habet malitiam, unam contra præceptum, & alteram contra religionem ob votum.

Mm 5

Q. 3+